

Tekst & musikk: FREDDIE LANGRIND - www.ordtoner.com

En gang sprang en liten Askeladd på eventyrets stier
hen ved Homansbyens lille univers,
en som ofte lytter nøye hva forstandigheten sier,
men den gangen var jeg høyt og lavt ... på tvers.
La oss vende gamle blad i Oslos bok
og gå inn i det miljø som tiden tok ...

Den gang **Lusefrans** gikk gatelangs med kjerre,
han var langt fra farlig i sitt enkle liv,
men med **Sliper'n** var det mye, mye verre,
det ble sagt han hadde slipt en morderkniv!
Og **El Jucan** la seg villig ned på spiker
før han reiste seg usårlig gang på gang,
og så sto han der, et gudesyn for piker,
og nøyaktig like vakker var hans sang!

Og vi klatret over Dronningparkens gjerde,
men dessverre, det var ingen dronning der!
Men se! **Homansbyens dronning** i vår sfære,
hun var dansekledd og skjønn som søte bær!
Og når trikken hylte høyt i Lorry-svingen
sprang vi ut med våre fem-øringer tvert,
de ble flatere enn flatest, det var tingen!
for da ble de også mye mere verd!

Vi var aktive og viltre, men vi visste veldig lite,
ikke en gang at det meste var forbudt!
Våre øyne var så blå at det var blått i alt det hvite,
jeg var verdens største spørsmålstegn som gutt!
La oss vende gamle blad i Oslos bok
og gå inn i det miljø som tiden tok ...

Den gang leken gikk som «mor og far og unge»,
jeg var minstemann og skulle først i seng,
og jeg måtte være snill, men rekke tunge
for min doktor-mor var stor og veldig streng.
Og jeg fikk mitt første kyss av Inger Lise,
for hun sa vi burde øve oss på slikt,
og så ble det fler, hun kalte det *reprise*,
og jeg tror jeg skrev mitt aller første dikt.

Det var lenge før de dristige reklamer,
jeg var uskyldsren og nyfiken ... og redd,
men det viktigste av alt ble nakne damer
for min mor var født med klær og alltid kledd.
Så vi klatret opp på kasser foran glugger
der hvor kunstnerne holdt hus ... av tvilsom grunn,
jeg stakk hodet opp ... og løp for fulle mugger!
Jeg så nakne damer minst et halvt sekund!

Man kan undre seg: Er tidens originaler blitt for like?
Mon de gamle idealer faller fra?
Er det fattigdom å spore når vi ender opp som rike?
Hvor i tid og rom ble eventyret a' ?
La oss vende gamle blad i Oslos bok
og gå inn i det miljø som tiden tok ...

Den gang reise var en trikketur til Kampen
etter penger spart ved snedighet og flid.
En butikkmadam som sov ved sildestampen
varslet selvbetjening forut for sin tid.
Bakerdamen ga oss sukkerstrø og smuler.
Hattedamen var så pen og hadde pels.
Vi slo ball i gata over grus og kuler,
for det kom en bil til lunsj, og en til kvelds.

Og i Hegdehaugens blad med navnet «Heggen»
skrev jeg sirlig i et enkelt eksemplar
om å tisse aller høyest opp på veggen,
jeg kan ikke huske jeg var no' til kar.
Men når spillet går og flasketuten peker
mot den unge slekt med dristighet og fnis,
vil jeg håpe at de håpefulle leker,
hopper tau og kapper land i paradis...

En gang sprang en liten Askeladd
på eventyrets stier
hen ved Homansbyens lille univers ...

Freddie